
Nr 226. Interpellation av Marlene Burwick (S) om ansvar för personer i LSS-boende
KSN-2013-1332

Kommunfullmäktige

Interpellation

Hon har kämpat i 44 år kvinnan jag träffade häromdagen. Hennes son fick efter födseln en smitta som gav honom svåra hjärnskador och han hade flera olika funktionshinder. För ett år sedan dog sonen endast 43 år gammal. Men mammans kamp fortsätter.

Det var ett oerhört starkt möte, och hon berättade sin historia om sin levnadsglada son som vid 41 års ålder fick sitt första egna boende. Och om glädjen över det. En glädje som förbyttes till oro och ängslan när sonen tacklade av, minskade i vikt, blev inåtvänd och trött och sjuk och till slut avled.

De anhörigas uppfattning är att sonen blev placerad i ett boende utan den tillsyn, den kompetens och det nödvändiga stöd som en person med så omfattande medicinska och sociala behov behöver. Sammansättningen på de boende var också problematisk, personalomsättningen hög och aktiviteter fick ofta stryka på foten då det inte fanns tillräckligt med personal. Sonens gradvisa förändring i humör (han blev alltmer aggressiv) och matvägran som försvagade honom togs heller inte på tillräckligt allvar. Frågan "VARFÖR mår han så dåligt?" ställdes inte. Istället bestraffades han med utebliven mat om han bråkade och föräldrarna informerades inte om den drastiska utvecklingen den sista sommaren. De medicinska insatser som gjordes under hans sista levnadstid följdes inte upp i tillräcklig omfattning, och sonen dog några dagar efter ett stormöte som till slut ordnats för att reda upp den kaotiska situationen.

Det var en mors historia jag fick höra, inte hur ansvariga på kommunen ser på frågan eller dödsfallet. Men mötet leder till många berättigade frågor. Hur kan samordning mellan kommun och landsting fungera så dåligt? Hur kan det medicinska stödet i särskilda boenden falla så gravt?

Hur kan det vara så svårt för kommunen att ta emot den kunskap och erfarenhet en mor och far har om sin son?

Hennes son finns nu i en åttakantig urna av körsbärsträ. Han älskade vackra träd. Och graven är täckt av vackra stenar som han tyckte så mycket om. Det minsta vi kan göra är att förhindra att historien upprepar sig.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande följande:

- Anser du att kommunen ställer tillräckliga kvalitetskrav vid upphandlingar för att garantera kvaliteten och säkerheten för personer med grava funktionshinder och medicinska besvär i LSS-boenden?
- Vem har det medicinska ansvaret för dessa personer?
- Vem är ansvarig för samordningen mellan kommunens och landstingets insatser?
- Vem är ansvarig för att allt praktiskt fungerar i boendena? (Tex larm, rullstol och olika anpassningar)

Marlene Burwick
Kommunalråd (S)
